

பாஸ்கா திருவழிபாடு

ஆண்டவருடைய திருப்பாடுகளின்

குருத்து ஞாயிறு

முதல் ஆண்டு

ஆண்டவருடைய திருப்பாடுகளின் குருத்து ஞாயிறு முதல் ஆண்டு

தூய மத்தேயு எழுதியபடி நமது ஆண்டவராகிய
இயேசு கிறிஸ்துவின் திருப்பாடுகள்
அதி 26 வசனம் 14 முதல் அதி 27 வசனம் 66 வரை

விரி: பன்னிருவருள் ஒருவனாகிய யூதாசு இஸ்காரியோத்து
தலைமைக் குருவிடம் வந்து,

மற்: “இயேசுவை உங்களுக்கு நான் காட்டிக் கொடுத்தால்
எனக்கு என்ன தருவீர்கள்?”

விரி: என்று கேட்டான். அவர்களும் முப்பது வெள்ளிக்
காசுகளை எண்ணி அவனுக்குக் கொடுத்தார்கள். அதுமுதல்
அவன் அவரைக் காட்டிக் கொடுப்பதற்கு வாய்ப்புத் தேடிக்
கொண்டிருந்தான். புளிப்பற்ற அப்ப விழாவின் முதல்
நாளில் சீடர்கள் இயேசுவை அணுகி வந்து,

மற்: “நீர் பாஸ்கா விருந்துண்ண நாங்கள் எங்கே ஏற்பாடு
செய்ய வேண்டும் என விரும்புகிறீர்?”

விரி: என்று கேட்டார்கள். இயேசு அவர்களிடம்,

இயேசு: “நீங்கள் புறப்பட்டு நகருக்குள் சென்று இன்னாரிடம்
போய், “எனது நேரம் நெருங்கி வந்துவிட்டது. என்
சீடர்களோடு உம் வீட்டில் பாஸ்கா கொண்டாடப்
போகிறேன்” எனப் போதகர் கூறுகிறார் எனச்
சொல்லுங்கள்”

விரி: என்றார். இயேசு தங்களுக்குப் பணித்தபடியே சீடர்கள்
செயல்பட்டுப் பாஸ்கா விருந்துக்கு ஏற்பாடு செய்தார்கள்.
மாலை வேளையானதும் அவர் பன்னிருவரோடும்

பந்தியில் அமர்ந்தார். அவர்கள் உண்டுகொண்டிருந்த பொழுது அவர்,

இயேசு: “உங்களுள் ஒருவன் என்னைக் காட்டிக் கொடுப்பான் என உறுதியாக உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்”

விரி: என்றார். அப்பொழுது அவர்கள் மிகவும் வருத்தமுற்றவர்களாய்,

மற்: “ஆண்டவரே, அது நானோ?”

விரி: என ஒவ்வொருவரும் அவரிடம் கேட்கத் தொடங்கினார்கள். அதற்கு அவர்,

இயேசு: “என்னுடன் பாத்திரத்தில் தொட்டு உண்பவனே என்னைக் காட்டிக் கொடுப்பான். மானிட மகன், தம்மைப் பற்றி மறைநூலில் எழுதியுள்ளபடியே போகிறார். ஆனால், ஐயோ! அவரைக் காட்டிக் கொடுக்கிறவனுக்குக் கேடு. அம்மனிதன் பிறவாதிருந்தால் அவனுக்கு நலமாய் இருந்திருக்கும்”

விரி: என்றார். அவரைக் காட்டிக் கொடுத்த யூதாசும்

மற்: “ரபி, நானோ?”

விரி: என அவரிடம் கேட்க, இயேசு,

இயேசு: “நீயே சொல்லிவிட்டாய்”

விரி: என்றார். அவர்கள் உணவு அருந்திக்கொண்டிருந்த பொழுது, இயேசு அப்பத்தை எடுத்துக் கடவுளைப் போற்றி, அதைப் பிட்டுச் சீடருக்குக் கொடுத்து,

இயேசு: “இதைப் பெற்று உண்ணுங்கள். இது எனது உடல்”

விரி: என்றார். பின்பு கிண்ணத்தை எடுத்துக் கடவுளுக்கு நன்றி செலுத்தி அவர்களுக்குக் கொடுத்து,

இயேசு: “இதில் உள்ளதை அனைவரும் பருகுங்கள். ஏனெனில் இது எனது உடன்படிக்கையின் இரத்தம். பலருடைய பாவமன்னிப்புக்காகச் சிந்தப்படும் இரத்தம். இனி மேல் என் தந்தையின் ஆட்சி வரும் அந்நாளில் தான் நான் உங்களோடு திராட்சைப் பழ இரசத்தைக் குடிப்பேன். அது வரை குடிக்க மாட்டேன் என நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்”

விரி: என்றார். அவர்கள் புகழ்ப் பாடல் பாடி விட்டு ஒலிவ மலைக்குச் சென்றார்கள். அதன் பின்பு இயேசு அவர்களிடம்,

இயேசு: “இன்றிரவு நீங்கள் அனைவரும் என்னை விட்டு ஓடிப்போவீர்கள். ஏனெனில், “ஆயரை வெட்டுவேன், அப்போது மந்தையில் உள்ள ஆடுகள் சிதறடிக்கப்படும்” என்று மறைநூலில் எழுதியுள்ளது. நான் உயிருடன் எழுப்பப்பட்ட பின்பு உங்களுக்கு முன்பே கலிலேயாவுக்குப் போவேன்”

விரி: என்றார். அதற்குப் பேதுரு அவரிடம்,

மற்: “எல்லாரும் உம்மை விட்டு ஓடிப் போய்விட்டாலும் நான் ஒரு போதும் ஓடிப் போக மாட்டேன்”

விரி: என்றார். இயேசு அவரிடம்,

இயேசு: “இன்றிரவில் சேவல் கூவுமுன் மும்முறை நீ என்னை மறுதலிப்பாய் என உறுதியாக உனக்குச் சொல்கிறேன்”

விரி: என்றார். பேதுரு அவரிடம்,

மற்: “நான் உம்மோடு சேர்ந்து இறக்க வேண்டியிருந்தாலும் உம்மை ஒருபோதும் மறுதலிக்க மாட்டேன்”

விரி: என்றார். அவ்வாறே சீடர்கள் அனைவரும் சொன்னார்கள். பின்னர் இயேசு சீடர்களுடன் கெத்சமனி என்னும் இடத்திற்கு வந்தார். அவர்,

இயேசு: “நான் அங்கே போய் இறைவனிடம் வேண்டும் வரை இங்கே அமர்ந்திருங்கள்”

விரி: என்று அவர்களிடம் கூறி, பேதுருவையும் செபதேயுவின் மக்கள் இருவரையும் தம்முடன் கூட்டிச் சென்றார். அப்போது அவர் துயரமும் மனக்கலக்கமும் அடையத் தொடங்கினார். அவர்,

இயேசு: “எனது உள்ளம் சாவு வருமளவுக்கு ஆழ்துயரம் கொண்டுள்ளது. நீங்கள் என்னோடு இங்கேயே தங்கி விழித்திருங்கள்”

விரி: என்று அவர்களிடம் கூறினார். பிறகு அவர் சற்று அப்பால் சென்று முகங்குப்புற விழுந்து,

இயேசு: “என் தந்தையே, முடிந்தால் இத்துன்பக் கிண்ணம் என்னை விட்டு அகலட்டும். ஆனாலும் என் விருப்பப்படி அல்ல, உம் விருப்பப்படியே நிகழட்டும்”

விரி: என்று கூறி இறைவனிடம் வேண்டினார். அதன் பின்பு அவர் சீடர்களிடம் வந்து அவர்கள் உறங்கிக்கொண்டிருப்பதைக் கண்டு பேதுருவிடம்,

இயேசு: “ஒரு மணி நேரம் கூட என்னோடு விழித்திருக்க உங்களுக்கு வலுவில்லையா? உங்கள் மனம் ஆர்வமுடையது தான். ஆனால் உடல் வலுவற்றது. எனவே சோதனைக்கு உட்படாதிருக்க விழித்திருந்து இறைவனிடம் வேண்டுகள்”

விரி: என்றார். மீண்டும் சென்று,

இயேசு: “என் தந்தையே, நான் குடித்தாலன்றி இத்துன்பக் கிண்ணம் அகல முடியாதென்றால், உமது திருவுளப்படியே ஆகட்டும்”

விரி: என்று இரண்டாம் முறையாக இறைவனிடம் வேண்டினார். அவர் திரும்பவும் வந்த போது சீடர்கள் உறங்கிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டார். அவர்களுடைய கண்கள் தூக்கக் கலக்கமாய் இருந்தன. அவர் அவர்களை விட்டு மீண்டும் சென்று மறுபடியும் அதே வார்த்தைகளைச் சொல்லி மூன்றாம் முறையாக இறைவனிடம் வேண்டினார். பிறகு சீடர்களிடம் வந்து,

இயேசு: “இன்னும் உறங்கி ஓய்வெடுக்கிறீர்களா? பாருங்கள், நேரம் நெருங்கி வந்துவிட்டது. மானிட மகன் பாவிகளின் கையில் ஒப்புவிக்கப்படுகிறார். எழுந்திருங்கள், போவோம். இதோ! என்னைக் காட்டிக் கொடுப்பவன் நெருங்கி வந்துவிட்டான்”

விரி: என்று கூறினார். இயேசு தொடர்ந்து பேசிக் கொண்டிருந்த போது பன்னிருவருள் ஒருவனாகிய யூதாசு அங்கு வந்தான். அவனோடு குருக்களும், மக்களின் மூப்பர்களும் அனுப்பிய பெருங்கூட்டம் வாள்களோடும் தடிகளோடும் வந்தது. அவரைக் காட்டிக் கொடுக்க இருந்தவன்,

மற்: “நான் ஒருவரை முத்தமிடுவேன். அவர் தாம் இயேசு. அவரைப் பிடித்துக்கொள்ளுங்கள்”

விரி: என்று அவர்களுக்கு அடையாளம் சொல்லியிருந்தான். அவன் நேராக இயேசுவிடம் சென்று,

மற்: “ரபி வாழ்க”

விரி: எனக் கூறிக்கொண்டே அவரை முத்தமிட்டான். இயேசு அவனிடம்,

இயேசு: “தோழா, எதற்காக வந்தாய்?”

விரி: என்று கேட்டார். அப்பொழுது அவர்கள் இயேசுவை அணுகி, அவரைப் பற்றிப் பிடித்துக் கைது செய்தனர். உடனே இயேசுவோடு இருந்தவருள் ஒருவர் தமது கையை நீட்டி வாளை உருவித் தலைமைக் குருவின் பணியாளரைத் தாக்கி அவருடைய காதைத் துண்டித்தார். அப்பொழுது இயேசு அவரிடம்,

இயேசு: “உனது வாளை அதன் உறையில் திரும்பப்போடு. ஏனெனில், வாளை எடுப்போர் அனைவரும் வாளால் அழிந்துபோவர். நான் என் தந்தையின் துணையை வேண்ட முடியாதென்றா நினைத்தாய்? நான் வேண்டினால் அவர் பன்னிரு பெரும் படைப் பிரிவுகளுக்கு மேற்பட்ட வானதூதரை எனக்கு அனுப்பி வைப்பாரே. அப்படியானால் இவ்வாறு நிகழவேண்டும் என்ற மறைநூல் வாக்குகள் எவ்வாறு நிறைவேறும்?”

விரி: என்றார். அவ்வேளையில் இயேசு மக்கள் கூட்டத்தைப் பார்த்து,

இயேசு: “கள்வனைப் பிடிக்க வருவது போல் வாங்களோடும் தடிகளோடும் என்னைக் கைது செய்ய வந்தது ஏன்? நான் நாள்தோறும் கோவிலில் அமர்ந்து கற்பித்துக் கொண்டிருந்தேன். நீங்கள் என்னைப் பிடிக்கவில்லையே. இறைவாக்கினர் எழுதியவை நிறைவேறவே இவையனைத்தும் நிகழ்கின்றன”

விரி: என்றார். அப்பொழுது சீடர்களெல்லாரும் அவரை விட்டு விட்டுத் தப்பி ஓடினார்கள். இயேசுவைப் பிடித்தவர்கள் அவரைத் தலைமைக் குரு கயபாவிடம் கூட்டிச் சென்றார்கள். அங்கே மறைநூல் அறிஞரும், மூப்பர்களும் கூடி வந்தார்கள். பேதுரு தொலைவில் அவரைப் பின் தொடர்ந்து தலைமைக் குருவின் வீட்டு முற்றம்வரை வந்து வழக்கின் முடிவைப்பற்றித் தெரிந்து கொள்வதற்காக உள்ளே நுழைந்து காவலரோடு உட்கார்ந்திருந்தார். தலைமைக் குருக்களும், தலைமைச் சங்கத்தார் அனைவரும் இயேசுவுக்கு மரண தண்டனை விதிக்க அவருக்கு எதிராகப் பொய்ச் சாட்சி தேடினர். பல பொய்ச்

சாட்சிகள் முன் வந்தும் ஏற்ற சாட்சி கிடைக்கவில்லை. இறுதியாக இருவர் முன்வந்தனர். அவர்கள்,

மற்: “இவன் கடவுளுடைய திருக்கோவிலை இடித்து அதை மூன்று நாளில் கட்டியெழுப்ப என்னால் முடியும் என்றான்”

விரி: என்று கூறினார்கள். அப்பொழுது தலைமைக் குரு எழுந்து அவரிடம்,

மற்: “இவர்கள் உனக்கு எதிராகக் கூறும் சான்றுக்கு மறுமொழி கூறமாட்டாயா?”

விரி: என்று கேட்டார். ஆனால் இயேசு பேசாதிருந்தார். மேலும் தலைமைக் குரு அவரிடம்,

மற்: “நீ கடவுளின் மகனாகிய மெசியாவா? வாழும் கடவுளின் பெயரால் ஆணையிட்டுச் சொல்லுமாறு உன்னிடம் கேட்கிறேன்”

விரி: என்றார். அதற்கு இயேசு,

இயேசு: “நீரே சொல்லுகிறீர். மானிட மகன் வல்லவராம் கடவுளின் வலப்புறத்தில் வீற்றிருப்பதையும், வான மேகங்கள் மீது வருவதையும், இதுமுதல் நீங்கள் காண்பீர்கள் என உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்”

விரி: என்றார். உடனே தலைமைக் குரு தம் மேலுடையை கிழித்துக் கொண்டு,

மற்: “இவன் கடவுளைப் பழித்துரைத்தான். இன்னும் நமக்குச் சான்றுகள் தேவையா? இதோ, இப்பொழுது நீங்களே பழிப்புரையைக் கேட்டீர்களே. நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்?”

விரி: என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள்,

மற்: “இவன் சாக வேண்டியவன்”

விரி: எனப் பதிலளித்தார்கள். பின்பு அவருடைய முகத்தில் துப்பி அவரைக் கையால் குத்தினார்கள். மேலும் சிலர் அவரைக் கன்னத்தில் அறைந்து,

மற்: “இறைவாக்கினர் மெசியாவே, உன்னை அடித்தது யார்? சொல்”

விரி: என்று கேட்டனர். பேதுரு வெளியே முற்றத்தில் உட்கார்ந்திருந்தார். பணிப்பெண் ஒருவர் அவரிடம் வந்து,

மற்: “நீயும் கலிலேயனாகிய இயேசுவோடு இருந்தவன் தானே”

விரி: என்றார். அவரோ,

மற்: “நீர் சொல்வது என்னவென்று எனக்குத் தெரியவில்லை”

விரி: என்று அவர்கள் அனைவர் முன்னிலையிலும் மறுதலித்தார். அவர் வெளியே வாயிலருகே சென்ற போது வேறொரு பணிப்பெண் அவரைக் கண்டு,

மற்: “இவன் நாசரேத்து இயேசுவோடு இருந்தவன்”

விரி: என்று அங்கிருந்தோரிடம் சொன்னார். ஆனால் பேதுரு,

மற்: “இம்மனிதனை எனக்குத் தெரியாது”

விரி: என ஆணையிட்டு மீண்டும் மறுதலித்தார். சற்று நேரத்திற்குப் பின் அங்கே நின்றவர்கள் பேதுருவிடம் வந்து,

மற்: “உண்மையாகவே நீயும் அவர்களைச் சேர்ந்தவனே. ஏனெனில் உன் பேச்சே உன்னை யாரென்று காட்டிக்கொடுக்கிறது”

விரி: என்று கூறினார்கள். அப்பொழுது அவர்,

மற்: “இந்த மனிதனை எனக்குத் தெரியாது”

விரி: என்று சொல்லிச் சபிக்கவும் ஆணையிடவும் தொடங்கினார். உடனே சேவல் கூவிற்று. அப்பொழுது,

இயேசு: “சேவல் கூவுமுன் நீ என்னை மும்முறை மறுதலிப்பாய்”

விரி: என்று இயேசு கூறியதைப் பேதுரு நினைவு கூர்ந்து வெளியே சென்று மனம் நொந்து அழுதார். பொழுது விடிந்ததும் தலைமைக் குருக்கள், மக்களின் மூப்பர்கள் யாவரும் இயேசுவைக் கொல்ல அவருக்கு எதிராக ஆலோசனை செய்தனர். அவரைக் கட்டி இழுத்துச் சென்று ஆளுநன் பிலாத்திடம் ஒப்புவித்தனர். அதன் பின் இயேசு தண்டனைத் தீர்ப்பு அடைந்ததைக் கண்ட போது அவரைக் காட்டிக் கொடுத்த யூதாசு மனம் வருந்தி தலைமைக் குருக்களிடமும் மூப்பர்களிடமும் முப்பது வெள்ளிக் காசுகளையும் திருப்பிக் கொண்டு வந்து,

மற்: “பழிபாவமில்லாதவரைக் காட்டிக் கொடுத்துப் பாவம் செய்தேன்”

விரி: என்றான். அதற்கு அவர்கள்,

மற்: “அதைப் பற்றி எங்களுக்கென்ன? நீயே பார்த்துக்கொள்”

விரி: என்றார்கள். அதன் பின்பு அவன் அந்த வெள்ளிக் காசுகளைக் கோவிலில் எறிந்து விட்டுப் புறப்பட்டுப் போய்த் தூக்குப் போட்டுக் கொண்டான். தலைமைக் குருக்கள் வெள்ளிக் காசுகளை எடுத்து,

மற்: “இது இரத்தத்திற்கான விலையாதலால் இதைக் கோவில் காணிக்கைப் பெட்டியில் போடுவது முறை அல்ல”

விரி: என்று சொல்லி, கலந்தாலோசித்து, அன்னியரை அடக்கம் செய்ய அவற்றைக் கொண்டு குயவன் நிலத்தை

வாங்கினார்கள். இதனால் தான் அந்நிலம் “இரத்த நிலம்” என இன்றுவரை அழைக்கப்படுகிறது. “இஸ்ரவேல் மக்களால் விலைமதிக்கப் பட்டவருடைய விலையான முப்பது வெள்ளிக்காசுகளையும் கையிலெடுத்து ஆண்டவர் எனக்குப் பணித்தபடியே அதைக் குயவன் நிலத்திற்குக் கொடுத்தார்கள்” என்று இறைவாக்கினர் எரேமியா உரைத்தது அப்பொழுது நிறைவேறியது. இயேசு ஆளுநன் பிலாத்து முன்னிலையில் நின்று கொண்டிருந்தார். ஆளுநன் அவரை நோக்கி,

மற்: “நீ யூதரின் அரசனா?”

விரி: என்று கேட்டான். அதற்கு இயேசு,

இயேசு: “அவ்வாறு நீர் சொல்கிறீர்”

விரி: என்று கூறினார். மேலும் தலைமைக் குருக்களும் மூப்பர்களும் அவர்மீது குற்றம் சுமத்தியபோது அவர் மறுமொழி எதுவும் கூறவில்லை. பின்பு பிலாத்து அவரிடம்,

மற்: “உனக்கு எதிராக எத்தனையோ சான்றுகள் கூறுகிறார்களே, உனக்குக் கேட்கவில்லையா?”

விரி: என்றான். அவரோ ஒரு சொல் கூட அவனுக்கு மறுமொழியாகக் கூறவில்லை. ஆகவே ஆளுநன் மிகவும் வியப்புற்றான். மக்கள் விரும்பிக் கேட்கும் ஒரு கைதியை அவர்களுக்காக, விழாவின் போது ஆளுநன் விடுதலை செய்வது வழக்கம். அந்நாளில் பரபா என்னும் பேர்போன கைதி ஒருவன் இருந்தான். மக்கள் ஒன்றுகூடி வந்திருந்த போது பிலாத்து அவர்களிடம்,

மற்: “நான் யாரை விடுதலை செய்ய வேண்டும் என விரும்புகிறீர்கள்? பரபாவையா? அல்லது மெசியா என்னும் இயேசுவையா?”

விரி: என்று கேட்டான். ஏனெனில் அவர்கள் பொறாமையால் தான் இயேசுவைத் தன்னிடம் ஒப்புவித்திருந்தார்கள் என்பது அவனுக்குத் தெரியும். பிலாத்து நடுவர் இருக்கை மீது அமர்த்திருந்த பொழுது அவனுடைய மனைவி அவனிடம் ஆளனுப்பி,

மற்: “அந்த நேர்மையாளரின் வழக்கில் நீர் தலையிட வேண்டாம். ஏனெனில் அவர் பொருட்டு இன்று கனவில் மிகவும் துன்புற்றேன்”

விரி: என்று கூறினார். ஆனால் தலைமைக் குருக்களும் மூப்பர்களும் பரபாவை விடுதலை செய்யக் கேட்கவும் இயேசுவைத் தீர்த்துக்கட்டவும் கூட்டத்தினரைத் தூண்டி விட்டார்கள். ஆளுநன் அவர்களைப் பார்த்து,

மற்: “இவ்விருவரில் யாரை விடுதலை செய்ய வேண்டும்? உங்கள் விருப்பம் என்ன?”

விரி: எனக் கேட்டான். அதற்கு அவர்கள்

மற்: “பரபாவை”

விரி: என்றார்கள். பிலாத்து அவர்களிடம்,

மற்: “அப்படியானால் மெசியா என்னும் இயேசுவை நான் என்ன செய்ய வேண்டும்?”

விரி: என்று கேட்டான். அனைவரும்,

மற்: “சிலுவையில் அறையும்”

விரி: என்று பதிலளித்தனர். அதற்கு அவன்,

மற்: “இவன் செய்த குற்றம் என்ன?”

விரி: என்று கேட்டான். அவர்களோ,

மற்: “சிலுவையில் அறையும்”

விரி: என்று இன்னும் உரக்கக் கத்தினார்கள். பிலாத்து தன் முயற்சியால் பயனேதும் ஏற்படவில்லை, மாறாகக் கலகமே உருவாகிறது என்று கண்டு, கூட்டத்தினரின் முன்னிலையில் தண்ணீரை எடுத்து,

மற்: “இவனது இரத்தப் பழியில் எனக்குப் பங்கில்லை. நீங்களே பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்”

விரி: என்று கூறித் தன் கைகளைக் கழுவினான். அதற்கு மக்கள் அனைவரும்,

மற்: “இவனுடைய இரத்தப்பழி எங்கள் மேலும் எங்கள் பிள்ளைகள் மேலும் விழட்டும்”

விரி: என்று பதில் கூறினர். அப்போது அவர் பரபாவை அவர்கள் விருப்பத்திற்கிணங்க விடுதலை செய்தான். இயேசுவைக் கசையால் அடித்துச் சிலுவையில் அறையுமாறு ஒப்புவித்தான். ஆளுநனின் படைவீரர் இயேசுவை ஆளுநன் மாளிகைக்குக் கூட்டிச் சென்று அங்கிருந்த படைப்பிரிவினர் அனைவரையும் அவர்முன் ஒன்று கூட்டினர். அவருடைய ஆடைகளை உரிந்து, கருஞ்சிவப்பு நிறமுள்ள தளர் அங்கியை அவருக்கு அணிவித்தனர். அவர்கள் ஒரு முள்முடி பின்னி அவரது தலையின் மேல் வைத்து, அவருடைய வலக்கையில் ஒரு கோலைக் கொடுத்து அவர் முன் முழந்தாள்படியிட்டு,

மற்: “யூதரின் அரசரே, வாழ்க!”

விரி: என்று சொல்லி ஏளனம் செய்தனர். அவர் மேல் துப்பி, அக்கோலை எடுத்து அவருடைய தலையில் அடித்தனர். அவரை ஏளனம் செய்தபின், அவர்மேல் இருந்த தளர் அங்கியைக் கழற்றிவிட்டு அவருடைய ஆடைகளை அணிவித்து அவரைச் சிலுவையில் அறைவதற்காக இழுத்துச் சென்றனர். அவர்கள் வெளியே சென்ற போது சிரேன் ஊரைச் சேர்ந்த சீமோன் என்ற பெயருடைய

ஒருவரைக் கண்டார்கள் இயேசுவின் சிலுவையைச்
 சுமக்கும்படி அவரைக் கட்டாயப்படுத்தினார்கள்.
 “மண்டையோட்டு இடம்” என்று பொருள்படும்
 “கொல்கொதா”வுக்கு வந்தார்கள். இயேசுவுக்குக் கசப்பு
 கலந்த திராட்சை இரசத்தைக் குடிக்கக் கொடுத்தார்கள்.
 அவர் அதைச் சுவை பார்த்தபின் குடிக்க விரும்பவில்லை.
 அவர்கள் அவரைச் சிலுவையில் அறைந்த பின்பு
 குலுக்கல் முறையில் அவருடைய ஆடைகளைப்
 பங்கிட்டுக் கொண்டார்கள். பின்பு அங்கே உட்கார்ந்து
 காவல் காத்தார்கள். அவரது தலைக்கு மேல் அவரது
 மரண தண்டனைக்கான காரணத்தை எழுதி வைத்தார்கள்.
 அதில் “இவன் யூதரின் அரசனாகிய இயேசு” என்று
 எழுதப்பட்டிருந்தது. அதன்பின் அவருடைய வலப்புறம்
 ஒருவனும் இடப்புறம் ஒருவனுமாக இரு கள்வர்களை
 அவருடன் சிலுவைகளில் அறைந்தார்கள். அவ்வழியே
 சென்றவர்கள் தங்கள் தலைகளை அசைத்து,

மற்: “கோவிலை இடித்து மூன்று நாளில் கட்டி
 எழுப்புகிறவனே, உன்னையே விடுவித்துக்கொள். நீ
 இறைமகன் என்றால் சிலுவையிலிருந்து இறங்கி வா”

விரி: என்று அவரைப் பழித்துரைத்தார்கள். அவ்வாறே
 தலைமைக் குருக்கள், மறைநூல் அறிஞர்களுடனும்
 மூப்பர்களுடனும் சேர்ந்து அவரை ஏளனம் செய்தனர்.
 அவர்கள்,

மற்: “பிறரை விடுவித்தான். தன்னையே விடுவிக்க
 இயலவில்லை. இவன் இஸ்ரவேலுக்கு அரசனாம்!
 இப்பொழுது சிலுவையிலிருந்து இறங்கி வரட்டும்.
 அப்பொழுது நாங்கள் இவனை நம்புவோம். கடவுளிடம்
 இவன் உறுதியான நம்பிக்கை கொண்டிருந்தானாம்! அவர்
 விரும்பினால் இப்போது இவனை விடுவிக்கட்டும். “நான்
 இறைமகன்” என்றானே!”

விரி: என்று கூறினார்கள். அவ்வாறே, அவரோடு சிலுவையில்
 அறையப்பட்டிருந்த கள்வர்களும் அவரை இகழ்ந்தார்கள்.

நண்பகல் பன்னிரண்டு மணி முதல் பிற்பகல் மூன்று மணி வரை நாடு முழுவதும் இருள் உண்டாயிற்று. மூன்று மணியளவில் இயேசு,

இயேசு: “ஏலி, ஏலி லெமா சபக்தானி?”

விரி: அதாவது,

இயேசு: “என் இறைவா, என் இறைவா, ஏன் என்னை கைவிட்டீர்?”

விரி: என்று உரத்த குரலில் கத்தினார். அங்கே நின்று கொண்டிருந்தவர்களுள் சிலர் அதைக் கேட்டு,

மற்: “இவன் எலியாவைக் கூப்பிடுகிறான்”

விரி: என்றனர். உடனே அவர்களுள் ஒருவர் ஓடிச் சென்று, கடற்பஞ்சை எடுத்து, புளித்த திராட்சை இரசத்தில் தோய்த்து அதைக் கோலில் மாட்டி அவருக்குக் குடிக்கக் கொடுத்தார். மற்றவர்களோ,

மற்: “பொறு, எலியா வந்து இவனை விடுவிப்பாரா என்று பார்ப்போம்”

விரி: என்றார்கள். இயேசு மீண்டும் உரத்த குரலில் கத்தி உயிர்விட்டார்.

(இங்கு முழந்தாளிட்டு, சிறிது நேரம் மௌனமாக ஜெபிக்கவும்)

விரி: அதே நேரத்தில் திருக்கோவிலின் திரை மேலிருந்து கீழ்வரை இரண்டாகக் கிழிந்தது. நிலம் நடுங்கியது. பாறைகள் பிளந்தன. கல்லறைகள் திறந்தன. இறந்த இறைமக்கள் பலரின் உடல்கள் உயிருடன் எழுப்பப்பட்டன. இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பின்பு இவர்கள் கல்லறைகளில் இருந்து வெளியே வந்து எருசலேம் திருநகரத்திற்குச் சென்று பலருக்குத் தோன்றினார்கள். நூற்றுவர் தலைவரும் அவரோடு இயேசுவைக் காவல்

காத்தவர்களும் நிலநடுக்கத்தையும் நிகழ்ந்த யாவற்றையும் கண்டு மிகவும் அஞ்சி,

மற்: “இவர் உண்மையாகவே இறைமகன்”

விரி: என்றார்கள். கலிலேயாவிலிருந்து இயேசுவைப் பின்பற்றி அவருக்குப் பணிவிடை செய்து வந்த பல பெண்களும் அங்கிருந்தார்கள். அவர்கள் தொலையில் நின்று உற்று நோக்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களிடையே மகதலா மரியாவும், யாக்கோபு, யோசேப்பு ஆகியோரின் தாய் மரியாவும், செபதேயுவின் மக்களுடைய தாயும் இருந்தார்கள். மாலை வேளையானதும் அரிமத்தியா ஊரைச் சேர்ந்த யோசேப்பு என்னும் பெயர் கொண்ட செல்வர் ஒருவர் அங்கே வந்தார். அவரும் இயேசுவுக்குச் சீடராய் இருந்தார். அவர் பிலாத்திடம் போய் இயேசுவின் உடலைக் கேட்டார். பிலாத்தும் அதைக் கொடுத்துவிடக் கட்டளையிட்டான். யோசேப்பு அவ்வுடலைப் பெற்று, தூய்மையான மெல்லிய துணியால் சுற்றி, தமக்கெனப் பாறையில் வெட்டியிருந்த புதிய கல்லறையில் கொண்டுபோய் வைத்தார். அதன் வாயிலில் ஒரு பெருங்கல்லை உருட்டி வைத்துவிட்டுப் போனார். அப்பொழுது மகதலா மரியாவும் வேறோரு மரியாவும் அங்கே கல்லறைக்கு எதிரே உட்கார்ந்திருந்தனர். மறுநாள், அதாவது ஆயத்த நாளுக்கு அடுத்த நாள், தலைமைக் குருக்களும் பரிசேயர்களும் பிலாத்திடம் கூடி வந்தார்கள். அவர்கள்,

மற்: “ஐயா, அந்த எத்தன் உயிருடன் இருந்த பொழுது “மூன்று நாளுக்குப் பின்பு நான் உயிருடன் எழுப்பப்படுவேன்” என்று சொன்னது எங்களுக்கு நினைவிலிருக்கிறது. ஆகையால் மூன்று நாள் வரை கல்லறையைக் கருத்தாய்க் காவல் செய்யக் கட்டளையிடும். இல்லையெனில் அவருடைய சீடர்கள் ஒருவேளை வந்து அவன் உடலைத் திருடிச் சென்றுவிட்டு, “இறந்த அவர் உயிருடன் எழுப்பப்பட்டார்” என்று மக்களிடம் சொல்ல நேரிடும். அப்பொழுது முந்தின ஏமாற்று வேலையை விடப் பிந்தினது மிகுந்த கேடு விளைவிக்கும்”

விரி: என்றனர். அதற்குப் பிலாத்து அவர்களிடம்,

மற்: “உங்களிடம் காவல் வீரர்கள் இருக்கிறார்கள். நீங்களே போய் உங்களுக்குத் தெரிந்தபடி கருத்தாய்க் காவல் செய்யுங்கள்”

விரி: என்றார். அவர்கள் போய்க் கல்லறையை மூடியிருந்த கல்லுக்கு முத்திரையிட்டு, காவல் வீரரைக் கொண்டு கருத்தாய்க் காவல் செய்ய ஏற்பாடு செய்தார்கள்.

விரி: இது கிறிஸ்துவின் வாழ்வு தரும் நற்செய்தி.

அனை: கிறிஸ்துவே உமக்குப் புகழ்.